

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 34C/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204627
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Uhrinovský, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204627.1

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcov 1. A. B. C., nar. X.X.XXXX, 2. D. C., nar. XX.X.XXXX, 3. A. E., nar. XX.XX.XXXX, 4. F. C., nar. XX.X.XXXX, všetci žalobcovia trvale bytom A. G. XX, G. A., a zároveň všetci žalobcovia zast. AK MAZANEC, s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Metodova 3331/12, 080 01 Prešov, IČO: 53 494 920, proti žalovanej A. H. C., nar. X.X.XXXX, trvale bytom A. I. J. XX, XXX XX A. I. J., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Nariaďuje neodkladné opatrenie v znení:

„Žalovaná A. H. C., nar. X.X.XXXX, je povinná nepribližovať sa k žalobcom 1. A. B. C., nar. X.X.XXXX, 2. D. C., nar. XX.X.XXXX, 3. A. E., nar. XX.XX.XXXX, 4. F. C., nar. XX.X.XXXX, na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, s výnimkou účasti na nevyhnutných procesných úkonov v konaniach pred súdmi, orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi verejnej moci v rozsahu nevyhnutnom pre riadnu účasť žalovanej na týchto úkonoch, ako aj s výnimkou nevyhnutného sa priblíženia k žalobcom za účelom nevyhnutnej realizácie výkonu rodičovských práv a povinnosti žalovanej vo vzťahu k jej maloletej dcére F. C., nar. X.X.XXXX.“

II. Poučuje žalovanú, že môže podať žalobu vo veci samej, pričom v konaní iniciovanom podanou žalobou budú stranami „žalovaná v tomto konaní“ ako žalobca a „žalobcovia v tomto konaní“ ako žalovaní a predmetom konania bude nárok na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. Následkom úspešnej žaloby vo veci samej je zároveň aj zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia.

III. Žalobcom priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Žalobca 1. sa návrhom doručeným dňa 13.6.2025 domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť nepribližovať sa k žalobcovi 1., žalobkyni 2. ako jeho manželke (ďalej aj ako „manželka žalobcu 1.“), žalobcovi 3. ako maloletemu synovi manželky žalobcu 1. a žalobkyni 4. ako spoločnej maloletej dcére žalobcu 1. a manželky žalobcu 1. (ďalej spoločne aj ako „maloleté deti“) na vzdialenosť 100 metrov, okrem prípadov vyplývajúcich zo styku žalovanej so spoločnou maloletou dcérou žalobcu 1. a žalovanej F. C., nar. X.X.XXXX (ďalej aj ako „maloletá dcéra“).

1.1. Návrh odôvodnil tým, že Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 30P/6/2023-353 zo dňa 11.9.2024 (ďalej aj ako „Rozsudok“) bolo rozvedené manželstvo strán sporu, súčasťou ktorého bola aj úprava starostlivosti žalobcu 1. ako otca a žalovanej ako matky k ich maloletej dcére, kedy bola zverená do osobnej starostlivosti otca a upravený styk s maloletou dcérou spôsobom špecifikovaným v Rozsudku.

1.2. Zo strany žalobcu 1. je plnená povinnosť maloletú dcéru pripraviť, avšak žalovaná opakovane nerešpektuje osobný priestor žalobcu 1., manželky žalobcu 1. a maloletých detí (ďalej žalobca, manželka žalobcu 1. a maloleté detí spoločne aj ako „rodina“). Žalovaná prenasleduje rodinu, narušuje osobný priestor žalobcu 1. a jeho novej rodiny, dokonca žalovaná porušuje stanovené termíny stanoveného styku, prekvapujúco čaká žalobcu 1., jeho manželku s maloletými deťmi pri vchode do bytového domu, vchode do materskej školy maloletej dcéry.

1.3. Zásadný pocit strachu spôsobujú komentáre žalovanej, pričom jej poznámky a porušovanie osobného priestoru predovšetkým manželky žalobcu 1., kde boli zo strany žalovanej prezentované komentáre smerujúce k ublíženiu na zdraví manželky žalobcu 1., ktoré boli vznesené predovšetkým v čase pokročilého štádia jej tehotenstva, pričom žalovaná napriek žiadostiam, upozorneniam až výzvam žiadnym spôsobom nerešpektuje osobný priestor žalobcu a jeho rodiny.

1.4. Žalobca 1. podal vo vzťahu ku konaniu žalovanej dňa 6.6.2025 trestné oznámenie (ďalej aj ako „trestné oznámenie“), nakoľko situácia dospela do stavu, kedy správanie žalovanej presahuje všetky tolerovateľné medze, keďže žalobca 1. má zásadné obavy o svoju bezpečnosť ako aj bezpečnosť svojich najbližších (rodiny) a obáva sa tragédie, ktorá sa bohužiaľ stala na gymnáziu v Spišskej Starej Vsi.

1.5. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobca 1. ďalej uviedol relevantné časti trestného oznámenia.

2. Súd v prvom rade k procesnej stránke veci uvádza:

2.1. Žalobca 1. sa návrhom domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť nepribližovať sa nie len k nemu, ale aj k manželke žalobcu 1. a maloletým deťom, tzn. k celej rodine.

2.2. Následne súd vyzval advokáta žalobcu 1. aby sa vyjadril k tomu, či osoby, vo vzťahu ku ktorým žiada uložiť žalovanej povinnosť nepribližovať sa, a to manželka žalobcu 1. a maloleté deti sú navrhovateľmi neodkladného opatrenia, resp. aby súdu predložil dokument, ktorý by ho oprávňuje na zastupovanie dotknutých osôb, nakoľko dotknuté osoby navrhovateľ neuviedol v návrhu ako „navrhovateľov“, pričom predmetný návrh ani žiadnym spôsobom neautorizovali. Zároveň súdu žiadnym spôsobom nepreukázal, že je oprávnený za dotknuté osoby konať.

2.3. V nadväznosti na výzvu sudu advokát žalobcu 1. doložil súdu plné moci, ktoré ho oprávňujú konať aj za manželku žalobcu 1. a maloleté deti (teda za žalobcov 2. až 4.), pričom svoje podanie označil ako „C. a spol. – doplnenie splnomocnení“).

2.4. V nadväznosti na vyššie uvedené a v zmysle zásady vyjadrenej v § 124 ods. 1 CSP (každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu), tak súd za navrhovateľov (žalobcov) neodkladného opatrenia považoval celú rodinu žalobcu (t.j. žalobca, jeho manželka a maloleté deti) a týmto uznesením rozhodol o ich žiadanej procesnej ochrane.

3. Žalobcovia na osvedčenie nimi tvrdených skutočností k návrhu pripojili aj listinné dôkazné prostriedky, a to (-) Rozsudok a (-) trestné oznámenie, a zároveň aj elektronické dôkazné prostriedky: (-) email, (-) fotografie a (-) videa (uložené na CD).

4. Súd si od Okresnej prokuratúry Prešov a PR PZ v Prešove vyžiadal informácie o stave trestného konania iniciovaného trestným oznámením.

4.1. Okresná prokuratúra Prešov v odpovedi zo dňa 19.6.2025 uviedla, že dňa 6.6.2025 bolo na príslušnej prokuratúre doručené podanie žalobcu 1. na neznámeho páchatel'a pre podozrenie z trestného činu krivého obvinenia.

4.2. OR PZ v Prešove, odbor kriminálnej polície, v odpovedi do dňa 4.7.2025 uviedlo, že preverovanie podozrenia zatiaľ nebolo ukončené.

5. Podľa 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej aj ako „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

5.1. Na túto vec súd ďalej aplikoval aj tieto právne normy platné a účinné k dňu vyhlásenia tohto uznesenia, ak ďalej nie je uvedené inak: (-) § 324 ods. 3 CSP, (-) § 325 ods. 1 CSP, (-) § 325 ods. 2 písm. h) CSP, (-) § 326 CSP, (-) § 337 CSP.

6. Podmienkou pre vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, vyžadujúcej neodkladné riešenie veci v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. V dôsledku toho súdy o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale už na základe osvedčenia tvrdených skutočností. Pri nariaďovaní samotného neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Miera osvedčenia potrebných skutočností sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2M Cdo 3/2010 zo dňa 29.7.2010).

7. Súd na tomto mieste považuje za potrebné zdôrazniť, že neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím a jeho účelom je dočasná úprava pomerov strán. Potreba úpravy pomerov musí byť bezodkladná, čo zahŕňa prvok naliehavosti a nevyhnutnosti. Neodkladné opatrenia bude spravidla opodstatnené, ak navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu lebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Je preto nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o dôvodnosti (pravdepodobnosti) nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana.

8. V zmysle ustanovení § 325 ods. 2 písm. f), g) a h) CSP je možné v rámci neodkladného opatrenia uložiť strane zdržanie sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby, keď existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený jej život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme násillia, a to aj násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrážovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Pri týchto neodkladných opatreniach musí mať súd osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním protistrany. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným prehlásením tretej osoby v pozícii svedka, písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne.

9. Pokiaľ ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najzávažnejší je zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto (písm. f), kde zákon výslovne vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie komunikácie (písm. g) a zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť (písm. h), ako menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

10. Osvedčenie ohrozenia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Ohrozenie alebo možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzoval súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany najmä to, či (-) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami (nároku), (-) žalobcami tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov (princíp opodstatnenosti), (-) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne

možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa žalobcovia domáhajú (princíp efektívnosti), (-) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, (-) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia žalovanú neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality) a (-) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

12. Žalobcovia sa domáhali nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť nepribližovať sa k nim na vzdialenosť 100 metrov (teda z obsahu návrhu vyplýva, že na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov).

13. Aplikácia neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. h) CSP je aktuálnym a účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násilia. Účelom tohto inštitútu je eliminovať kontakt osoby dôvodne podozrivej z takéhoto konania s jeho obeťou. Pre rozhodnutie súdu je v tomto smere významným stupeň vyvinutého fyzického či psychického násilia. Pojem násilie ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak podľa teoreticko-právnej literatúry, násilie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a spôsobuje telesnú, aj duševnú ujmu. Hoci definície násilia sú rozdielne, spájajú ich aj spoločné črty. Násilím je každá forma ubližovania, prejavu nadvlády, vyhrážania sa, zneužívania moci, fyzického a sexuálneho nátlaku. Násilie nie je konflikt, v konflikte sa stretnú rovnocenné strany, kým násilie je, keď jedna strana zneužije prevahu moci. Násilím je každý čin, ktorého následkom je, že obeť robí niečo, čo nechce robiť, alebo jej bráni robiť niečo, čo chce robiť, prípadne v nej vyvoláva strach. Násilie nemusí obsahovať fyzický kontakt s obeťou, pretože zastrášovanie, slovné vyhrážky a psychické násilie môžu mať rovnako silné následky. Psychické násilie je každé správanie, ktoré priamo narúša slobodnú vôľu a sebaúctu iného človeka. Nezanedbáva síce žiadne viditeľné poranenia, napriek tomu môže byť najhoršou formou násilia.

14. Z vyjadrenia žalobcov obsiahnutého v návrhu a z predložených dôkazných prostriedkov (listinných a elektronických) vyplýva, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a opodstatnený. Žalobcovia uvádzanými dôvodmi dostatočne opísali rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

15. Z predložených dôkazov vyplýva, že je dôvodné predpokladať, že telesná a duševná integrita (najmä tá duševná) žalobcov bola a aj naďalej môže byť konaním žalovanej ohrozená.

15.1. Z emailov mal súd osvedčené, že žalovaná nedodržiava súdnym nariadenú úpravu styku s maloletou dcérou, pričom tento styk nie je bezproblémový, a to tak v kontakte so žalobcom 1., ako aj žalobkyňou 2.

15.2. Z Lekárskej správy z 24.4.2025 vyplýva, že žalobkyňa 2. prežila stresujúcu situáciu v interakciách so žalovanou a následne u nej začali bolesti, pričom žalobkyňa 2. bola v rozhodnom čase tehotná.

15.3. Z Potvrdenie OO PZ Sabinov z 14.5.2025 vyplýva, že žalobca 1. podal na príslušnom oddelení PZ oznámenie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu vo vzťahu k žalovanej, nakoľko tá nerešpektuje Rozsudok.

15.4. Napokon z videí mal súd za osvedčené tieto skutočnosti: (-) žalovaná sa približuje k bytu rodiny a niečo si fotografuje, (-) žalovaná nedodržiava úpravu styku s maloletou dcérou, (-) žalovaná sa zdržiava na lavičke alebo v okolí bytu rodiny mimo času stanoveného v zmysle úpravy styku a sleduje rodinu a maloletú dcéru pri nastupovaní do auta a pod., (-) dňa 24.4.2025 sa uskutočnil konflikt medzi žalobkyňou 2. a žalovanou, pričom na jej konci došiel príslušník policajného zboru, (-) žalovaná narušuje chod rodiny.

16. Potreba neodkladnej úpravy pomerov a záver o tom, že duševná integrita žalobcov bola a aj naďalej môže byť konaním žalovanej ohrozená je o to dôvodnejšie, že vo vzťahu k žalovanej bolo podané trestné oznámenie (pozn. v čase rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal súd vedomosť o tom, akým spôsobom bolo vo vzťahu k žalovanej vyhodnotené, nakoľko preverovanie nebolo ukončené), pričom uvedený záver podporuje aj iniciované priestupkové konanie.

17. Aj keď z osvedčených skutočností nevyplýva, žeby konanie žalovanej smerovalo priamo voči maloletým deťom (žalobcovia 3. a 4.), tak zo všetkého doteraz uvedeného vyplýva, že aj keď primárne smeruje konanie žalovanej voči žalobcovi 1 a žalobkyni 2, tak to všetko sa dotýka celej rodiny žalobcov. Zároveň je dôvodne predpokladať, že maloleté deti sa stále zdržiavajú v blízkosti svojich rodičov (žalobca 1 a žalobkyňa 2.), a tak je potrebné nariadiť zákaz nepribližovať sa vo vzťahu k celej rodine, a teda vo vzťahu ku všetkým žalobcom.

18. Skutočností vyplývajúce z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa súdu javia ako dôveryhodné, súd ich považuje za osvedčené, a preto návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, keď nariadil neodkladné opatrenie v rozsahu, ktorým žalovanej zakázal približovať sa k žalobcom na vzdialenosť menšiu ako 100 metrov, pričom danú vzdialenosť považoval za primeranú aj v súvislosti s okolnosťami bežného života. Súd považuje za dostatočnú vzdialenosť „menšiu ako 100 metrov“, na vylúčenie nielen fyzickej konfrontácie žalobcov a žalovanej, ale taktiež z hľadiska možnosti včasnej vizuálnej identifikácie žalobcov samotnou žalovanou za účelom vyhnutia sa priblíženiu na vzdialenosť kratšiu, ako je určená.

19. Súd prihliadal pri určovaní rozsahu, v ktorom zakázal žalovanej približovať sa k žalobcom na to, aby zásah do práv žalovanej ju obmedzoval v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného žalobcami (proporcionalita nariadeného neodkladného opatrenia).

20. Súd prihliadal aj na prípadné iné konania, v súlade s čím vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní alebo inými orgánmi, kde je bezpečnosť žalobcov zabezpečená prítomnosťou úradných osôb a Justičnej stráže, resp. príslušníkov Policajného zboru. Súd má za to, že takto vymedzený rozsah zákazu nijako neobmedzí žalovanú v jej právach a súčasne poskytne žalobcom dostatočnú ochranu pred prípadným fyzickým, resp. psychickým týraním. Vo vzťahu k všetkým žalobcom tak výnimku špecifikoval konkrétnym vymedzením, tak ako uviedol vyššie.

21. Súd ďalej medzi výnimky zo zákazu priblíženia zaradil aj nevyhnutné priblíženia sa k všetkým žalobcom za účelom nevyhnutnej realizácie styku žalovanej s maloletou dcérou a v spojení s výkonom rodičovský práv a povinností, nakoľko rodičia maloletej dcéry (žalobca 1. a žalovaná) majú Rozsudkom upravený styk s maloletou dcérou spôsobom špecifikovaným v Rozsudku. Do času, kým nedôjde k zmene, resp. modifikácii úpravy práv a povinností k maloletej dcére, tak je žalovaná oprávnená, a zároveň aj povinná vykonávať rodičovské práva a povinnosti k maloletej dcére. Súd túto výnimku formuloval vo vzťahu k všetkým žalobcom, a to aj napriek tomu, že styk s maloletou dcérou ma žalovaná upravený len so žalobcom 1., avšak v zmysle Rozsudku sa maloletá dcéra má prevziať a odovzdať v mieste bydliska otca, a tak je vysoko pravdepodobne, že sa tam môže zdržiavať celá rodina. V opačnom prípade by tak mohol byť obmedzený výkonom rodičovský práv a povinností žalovanej.

22. Napokon súd k procesnej stránke uvádza, že žalobcovia síce citovali vo svojom návrhu ustanovenie § 325 ods. 3 CSP (Za podmienok ustanovených osobitným predpisom môže súd nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami), avšak v rámci navrhovanej procesnej ochrany nežiadali nariadiť kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami. Súd je pritom viazaný žalobným návrhom, a preto nemôže priznať viac, než sa žiadalo v žalobnom petite.

22.1. Na doplnenie súd ešte uvádza, že v zmysle § 12 ods. 2 v spojení s ods. 4 zákona č. 78/2015 Z. z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj ako „Zákon o kontrole TP“) kontrolu technickými prostriedkami možno vykonať len s písomným súhlasom chránenej osoby, pričom súhlasom podľa odseku 2 písm. a) Zákona o kontrole TP je aj návrh chránenej osoby podľa osobitného predpisu (pozn. návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podľa CSP). V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pritom absentuje výslovný návrh na nariadenie kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadenej povinnosti technickými prostriedkami, a z toho dôvodu teda absentuje aj výslovný súhlas chránenej osoby

23. Ďalej podľa § 324 ods. 3 CSP platí, že neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V tomto smere je potrebné uviesť, že

zabezpečovacie opatrenie v tomto prípade nebolo možné zriadiť, nakoľko povaha žiadanej procesnej ochrany to neumožňuje.

24. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že v danej veci sú splnené zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a nariadil neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

25. Napokon súd neuložil žalobcom povinnosť podať žalobu vo veci samej podľa § 336 ods. 1 CSP (v ktorej stranami sporu by boli „žalobcovia“ ako žalobcovia a „žalovaná“ ako žalovaná s predmetom konania vo veci samej o uloženie zákazu priblíženia sa žalovanej k žalobcom), pretože v prvom rade dospel k záveru, že nariadeným neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

25.1. Výrok prípadného rozsudku vydaného vo veci samej by bol zhodný s uložením povinnosti týmto neodkladným nariadením, avšak s osobitnými procesnoprávnymi súvzťažnosťami uvedenými nižšie (povaha rozsudku ako rozhodnutia vo veci samej, povaha uplatneného nároku a pod.), to všetko za situácie, keď kontrolu dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami vo vzťahu k stranám nenariadil. V tomto prípade tak nariadené neodkladné opatrenie bude postačovať na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany a na zabezpečenie úpravy pomerov medzi stranami.

26. V rade druhom je súd toho názoru, že žaloba vo veci samej, ktorej žalobným nárokom je zákaz priblíženia sa, nie je správnym a vhodným procesným inštitútom zabezpečenia želanej ochrany. V tomto smere súd odkazuje napr. na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 9Co/27/2022 zo dňa 28. júna 2023, v zmysle ktorého:

26.1. Uloženie zákazu priblíženia podľa úvahy odvolacieho súdu nie je prostriedkom ochrany práv aplikovateľným v zmysle § 13 OZ a podľa výroku rozhodnutia má charakter trvalého obmedzenia žalovaného, čo nezodpovedá ústavným princípom ochrany slobody pohybu a pobytu podľa Čl. 23 Ústavy SR

26.2. Z povahy veci „približovanie sa k inému“ nepredstavuje neoprávnený zásah do osobnosti iného jedinca. Neoprávneným zásahom, ktorého je povinný sa žalovaný zdržať z hľadiska hypotézy právnej normy nie je samotné približovanie sa k inému, ale jeho agresívne správanie voči žalobkyni odporujúce právnemu poriadku (§ 39 OZ) ako aj etickým normám spoločnosti (§ 3 OZ), lebo zasahuje do osobnosti žalobkyne, práva na ochranu života a zdravia, práva na súkromie. Právo na „priblíženie sa k inému“ spadá do čiastkového osobnostného práva na slobodné vytváranie a rozvíjanie medziľudských vzťahov v súkromí, rodine, spoločnosti, s presahom do základného ľudského práva na slobodu pohybu a pobytu. Nepochybne žalobkyni patrí ochrana pred násilným správaním žalovaného, ktorý spôsob poskytnutia ochrany musí zodpovedať charakteru právneho inštitútu pokrývajúceho toto konanie spoločnosťou a právom netolerované. Obmedzenia ukladané žalovanému z titulu ochrany práv žalobkyne musia byť v pomere k stretu práva žalovaného na slobodu pohybu proporcionálne z hľadiska sledovaného cieľa a vhodnosti zvoleného prostriedku ochrany s prihliadnutím na praktický dopad na právne pomery žalovaného i systémové zaradenie uložených obmedzení v právnej sústave.

26.3. Zákaz priblíženia sa k inému je v systéme právnej úpravy spojený s ochranou psychického a fyzického zdravia oprávneného a jeho využitie prichádza do úvahy v prípade potreby zasiahnuť a chrániť dotknutý subjekt pred „útočníkom“. Tomu zodpovedá režim neodkladných opatrení (§ 325 písm. e), f), h) CSP, vykázanie zo spoločného obydla a zákaz priblíženia (§27 zákona č. 171/93 Z.zo policajnom zbore), resp. má povahu trestnej sankcie v prípade, ak postihované konanie napĺňalo znaky skutkovej podstaty trestného činu (§51 zák. č. 300/05 Z.z. Trestného zákona), či zákazu styku v rodinnoprávných vzťahoch (§25 zákona č. 36/05 Z.z. Zákona o rodine) Avšak ani v prípade trestnej zodpovednosti toho, kto neoprávnene zasiahol do fyzickej či psychickej integrity inej osoby sa nejedná o koncept trvalého obmedzenia osobného práva povinného rozhodnúť o svojom pohybe (s výnimkou obmedzenia vyplývajúceho z trestu odňatia slobody) ako to vyplýva z výroku odvolaním napadnutého rozsudku. Zákaz priblíženia má charakter sankčného opatrenia nezodpovedajúceho dispozícii právnej normy § 13 OZ, ktorá predpokladá len možnosť určovacieho nároku resp. uloženie povinnosti reštitučnej či na peňažné plnenie, alebo povinnosti

zdržať sa konkrétne vymedzeného neoprávneného zásahu (ktorý trvá alebo je zrejmé, že bude opakovaný), ktorým neoprávneným zásahom nie je približovanie sa k inému, ale násilie vzťahujúce sa k fyzickej, či psychickej integrite iného. Skutkové tvrdenia žalobkyne (slovné útoky, vyhrážky, osočovanie, poškodzovanie majetku), ktorými odôvodnila svoj nárok a žiadala výslovne o uloženie zákazu priblíženia sa žalovanému k jej osobe, bydlisku a pracovisku, nezadávajú podľa názoru odvolacieho súdu ani priestor na právne posúdenie nároku podľa iných právnych noriem, keď je tiež zrejmé, že vo vzťahu k popisovanému správaniu žalovaného podala žalobkyňa tiež podnet na začatie trestného konania. Žaloba nebola neurčitá, či nezrozumiteľná, ani netrpela inými vadami, ktoré by bránili jej prejednaniu, teda sa nevyžadoval ani postup v zmysle § 129 CSP. V súvislosti s do úvahy prichádzajúcimi prostriedkami ochrany osobnostných práv do ktorých bolo zasiahnuté, z obsahu skutkových tvrdení žalobkyne nemožno vyvodiť, aby žalobkyňa požadovala určenie, že k porušeniu jej práv došlo, alebo že by žiadala nárok na primerané finančné zadosťučinenie, či na náhradu škody.

26.4. Odvolací súd tiež zastáva názor, že pokiaľ súd rozsudkom vo veci samej uložil žalovanému zákaz priblíženia sa k inému, jeho rozhodnutie má charakter trvalého obmedzenia výkonu práva na slobodu pohybu, čo nekorešponduje Čl. 23 Ústavy SR, ktorá predpokladá takéto obmedzenie len na základe zákona. V zmysle Čl. 23 ods. 1, 3 sloboda pohybu a pobytu sa zaručuje a môže byť obmedzená zákonom, ak je to nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, udržanie verejného poriadku, ochranu zdravia alebo ochranu práv a slobôd iných a na vymedzených územiach aj v záujme ochrany prírody. Súd rozhodoval o nároku žalobkyne na základe okolností zistených v čase vyhlásenia rozhodnutia, no uložený zákaz priblíženia má účinky pro futuro. Rozhodnutie súdu konštituovalo povinnosť žalobcu nepribližovať sa k žalobkyni pre budúcnosť, bez zreteľa na prípadnú zmenu okolností medzi stranami sporu, a podľa názoru súdu by zakladalo prekážku rei iudicata podľa § 230 CSP, čo tiež vylučuje poskytnutie právnej ochrany navrhovaným zákazom priblíženia. Obmedzenie práva pohybu môže byť povinnej osobe ukladané len v rámci právnych inštitútov vyššie zmienených (neodkladné opatrenia, trestné konanie,...), ktoré taký zásah do tohto práva predpokladajú ako sankciu, či preventívne opatrenia, vo väzbe na konkrétne rušivé konanie osoby, ktorej je obmedzenie (zákaz) pohybu uložený. Priblíženie sa k inému, nepredstavuje neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti, čo vylučuje poskytnutie právnej ochrany v zmysle § 13 OZ uložením zákazu takého konania.

26.5. Zamietnutie žaloby vo veci samej o zákaze priblíženia však nevylučuje poskytnutie ochrany práv žalobkyne podľa § 11, § 13 OZ o porušení práva alebo poskytnutie finančného zadosťučinenia, či poskytnutie ochrany v trestnom alebo priestupkovom konaní, alebo v opätovnom konaní o nariadenie neodkladného opatrenia o zákaze priblíženia, ak sa žalovaný dopustí konania zasahujúce v rozpore so zákonom do práva na ochranu života a zdravia, vedenie súkromného, rodinného života. V pomere k zákazu priblíženia uloženému rozhodnutím o žalobe vo veci samej procesná právna úprava v prípade konania o návrhu na neodkladné opatrenie smerujúce k uloženiu zákazu priblíženia predpokladá možnosť zrušenia takéhoto rozhodnutia na návrh ktorejkoľvek strany sporu, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 334 CSP), ak nedôjde k zániku neodkladného opatrenia inak (uplynutím času, rozhodnutím súdu), teda nemá charakter trvalého obmedzenia práv. V danej veci trvanie neodkladného opatrenia na základe ktorého žalobkyňa uplatnila svoj nárok vo veci samej, súd vymedzil do právoplatného skončenia tohto konania vo veci samej (§ 333 CSP), preto odvolací súd nerozhodoval osobitne o jeho zrušení. Žalovaný si musí byť vedomý, že je povinný znášať následky svojho konania v prípade, ak nenastane zmena v jeho prístupe k spracovaniu konfliktov, keď v dôsledku svojho správania môže čeliť tiež trestnému konaniu i prípadným nárokom na náhradu majetkovej či nemajetkovej škody.

27. V zmysle vyššie uvedeného a v súvislosti s neuložením povinnosti žalobcom podať žalobu vo veci samej, tak súd zároveň poskytol žalovanej zákonné poučenie v rozsahu podľa § 337 ods. 1 CSP o možnosti podať žalobu voči žalobcom vo veci samej pre prípad, ak by jej výkonom nariadeného neodkladného opatrenia bola spôsobená škoda, prípadne iná ujma. Následkom úspešnej žaloby je potom zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia podľa § 337 ods. 3 CSP.

28. Žalovaná je taktiež v zmysle § 333 CSP oprávnená domáhať sa zrušenia nariadeného neodkladného opatrenia pre odpadnutie dôvodov, pre ktoré bolo nariadené. To platí aj v prípade neodkladného opatrenia nariadeného pred začatím konania, a ktoré bolo nariadené bez uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej, tak ako je to aj v tomto prípade.

29. Záverom považuje súd za potrebné upozorniť, že ak sa povinná osoba (žalovaná) dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmarila zákaz priblíženia sa, ktorý bol uložený na základe neodkladného opatrenia vydaného v civilnom procese, môže tým naplniť pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa zásady úspechu v spore. Žalobcovia mali v spore plný úspech (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovené v celom rozsahu), a preto majú vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorý im súd priznal, tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Prešov.

V odvolaní sa v zmysle § 363 CSP popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné jeho doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.